

РЕШЕНИЕ

№ 3282

гр. София, 16.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 15.04.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Желева

Калинка Илиева

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2214** по описа за **2022** година докладвано от съдия Калинка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба, подадено от К. Г. Г. чрез адвокат Г. А., срещу решение от 07.02.2022г. постановено по НАХД № 2598/2021г. по описа на Софийски Районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 114 състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 20-4332-012024 от 16.07.2020г., издадено от Г. В. Б., на длъжност началник група към СДВР- ОПП, с което на К. Г. Г., ЕГН [ЕГН] е наложено административно наказание „глоба” в размер на 1000 (хиляда) лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 12 /дванадесет/ месеца, на основание чл.174, ал.1, т.2 от ЗДвП за нарушение на чл.5, ал.3, т.1 от ЗДвП и административно наказание „глоба“ в размер на 10 /десет/ лева на основание чл.183, ал.1, т.1, пр.3 от ЗДвП за нарушение по чл.100, ал.1, т.2 от ЗДвП, като на основание Наредба №13- 2539 на МВР на водача се отнемат общо 10 точки.

Касаторът К. Г. Г. счита, че решението е неправилно и необосновано, като постановено в противоречие със събраните доказателства. Излага съображения, че при появата на полицаите той и приятелите му са били пред блока, в който живее. Излага съображения, че е получил грубо и арогантно отношение от страна на длъжностните лица. Сочи, че неправомерно му е вменена вина за нещо, което не е извършил, а именно, че не е управлявал автомобил в нетрезво състояние. Излагат се

доводи, че касаторът дори не е бил близост до автомобила си когато става констатираното нарушение, а е бил буквално вдигнат от масата, на която са се събрали с компанията около 10 човека. Касаторът отбелязва още, че е имало образувана и предварителна проверка от страна на СДВР – вътрешна сигурност, спрямо поведението на актосъставителите, която обаче не е успяла да докаже окончателно неправомерност в поведението им по отношение на констатираното административно нарушение. Моли съда решението да бъде отменено или делото да бъде върнато на първоинстанционния съд с допълнителни указания.

Ответникът Столична дирекция вътрешни работи /СДВР/, отдел „Пътна полиция“ не взе становище по касационната жалба.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, взема становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, X. касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН.

Настоящият състав, като извърши служебна проверка, на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. Решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд, в рамките на правомощията му.

СРС е възприел следната фактическа обстановка, въз основа на събраните доказателства, а именно, че при извършване на проверка за спазване

СРС е изложил подробно фактическата обстановка, която е приел за установена, въз основа на събраните по делото писмени доказателства, а именно че на 05.07.2020г., около 02.00 часа К. Г. управлявал лек автомобил, марка „Рено“, модел „К.“, с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на С. Л. Н.. Показанията на двамата свидетели съвпадат относно обстоятелството, че след като подали звуков и светлинен сигнал на жалбоподателя да спре, същият не се подчинил, а продължил пътя си, движейки се по [улица], като спрял автомобила пред бл. 2 и се опитал да избяга със спътника си. Това наложило полицейските служители Л. и Х. да настигнат двамата и да задържат К. Г., който управлявал МПС до пристигането на актосъставителя А. П. - мл. автоконтрольор от ОПП- СДВР. Двамата свидетели са категорични, че именно К. Г. е управлявал процесното МПС. Показанията им относно това релевантно обстоятелство се подкрепят и от показанията на свидетеля Б. С. Б., който в показанията си на съдебното следствие заявява, че именно К. Г. е управлявал процесното „Рено“, тъй като неговият спътник бил неспособен. Посочва, че двамата отишли до някакъв магазин да закупят „пиене“. От приложените към делото докладна записка от 05.07.2020г. на 05 РУ- СДВР; АУАН серия ГА №234882/05.07.2020г. се установява, че след като бил задържан от полицейските служители Л. и Х., на място пристигнал мл.автоконтрольор от ОПП-СДВР А. К. П., който тествал жалбоподателя с алкотест дрегер 7410+ №0043, проба №239, който отчел положителен резултат 1,20 промила в количеството издишан от жалбоподателя

въздух, като при проверката жалбоподателят не представил и талон за регистрация на МПС. Изложеното се подкрепя и от показанията на актосъставителя, дадени в хода на съдебното следствие.

За така установеното свидетелите Л. и Х. съставили акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 234882/05.07.2020г. срещу К. Г. Г..

Въз основа на съставения АУАН е издадено процесното НП № 20-4332-012024 от 16.07.2020г., в което е възпроизвел фактическите констатации по акта.

При така установената фактическа обстановка, въззивният съд приел, че при съставяне на акта и при издаване на наказателното постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да налагат отмяна на наказателното постановление. Приел е, че от доказателствата по делото безспорно се установяват извършените нарушения, а административнонаказващият орган правилно е квалифицирал нарушенията и ги е санкционирал, съобразно санкционната норма на чл. 174, ал. 1, т.2 от ЗДвП и чл. 183, ал.1, т.1, пр.3 от ЗДвП.

Настоящият касационен състав намира обжалваното решение за валидно, допустимо и правилно.

Въззивната инстанция не е допуснала съществено процесуално нарушение при осъществената преценка на събраните по делото доказателствените материали. Вътрешното убеждение е съзнателна увереност, основана на доказателствата, събрани и проверени по надлежния ред при обективно, всестранно и пълно изследване на обстоятелствата по делото, анализирани и оценени поотделно и в тяхната взаимовръзка. Нарушение на тези изисквания е налице, когато решаващият съд е игнорирал доказателства, формално обсъдил или недостатъчно преценил някои от тях за фактите, включени в предмета на доказване, за което установеното по делото категорично не сочи.

От страна на касатора не са ангажирани доказателства за установяване на нещо различно от установеното със събраните по делото гласни и писмени доказателства, съответно за неправилността на обжалваното съдебно решение. Въпреки предоставената му възможност, Г. не е ангажирал доказателства за опровергаване изложените в АУАН обстоятелства.

Въз основа на така изложените фактически изводи, при направата на които не са допуснати нарушения следва да се направи извод, че е безспорно извършването от касатора на нарушение на чл. 5, ал.3, т.1 от ЗДвП. С разпоредбата на чл.5, ал.3 ЗДвП е въведена императивна забрана за водачите на пътни превозни средства (ППС) да ги управляват под въздействие на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или след употреба на наркотични вещества или техни аналози.

Съгласно приложимата норма на чл.174, ал.1, т.2 от ЗДвП, наказва се с лишаване от право да управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина за срок от 12 месеца и глоба от 1000 лева, който управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина с концентрация на алкохол в кръвта над 0,8 на хиляда до 1,2 на хиляда включително, установена с медицинско изследване и/или с техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишвания въздух.

По отношение на извършеното нарушение по т.2 от НП, настоящият състав намира, че безспорно се е установило – и не се оспорва и от касатора – че към момента на проверката същият не е носил в себе си СРМПС. К. Г. е правоспособен водач и като такъв, преди да предприеме управление на МПС, следва да се убеди както в

изправността на МПС – техническа и документална – така и да бъде готов да предостави при проверка необходимите и изискуеми по закон документи.

По изложените съображения касационната инстанция не намира основания за отмяна на обжалваното решение и последното следва да се остави в сила.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 от АПК, Административен съд София - град, X.-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 07.02.2022г. постановено по НАХД № 2598/2021г. по описа на Софийски Районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 114 състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.